

lingen af de 6 Kanoner, vi nu skulle have, Bevillingen af Dyrtidstillaget og hele den venlig-
 findede Maade, hvorpaa de have behandlet den
 nuværende Regjering. Det er det Interessante
 ved den hele Sag. Jeg havde i alt Fald ventet,
 at de Herrer havde netop paa Finantsloven reist
 en alvorlig Kamp mod Regjeringen, og jeg vilde
 ikke have undvret mig over, om de havde
 endt med at sige Nei til Finantsloven.
 Maa jeg nu til Slutning gjøre den Bemærkning, at,
 dersom de Herrer havde stillet sig paa et saadant
 Standpunkt, kunde jeg være gaaet med til at tage un-
 der Overveielse, om jeg ikke skulde være gaaet med
 de Herrer. Thi baade denne og tidligere Finants-
 love indeholde saadanne Poster, at, naar den po-
 litiske Stilling tages med i Betragtning, naar
 den medvirker til, at man kunde stemme mod Fi-
 nantsloven, har jeg meget let ved at stemme imod
 den. Vore Krigs- og Marinebudgetter ere i den
 Grad en tyngende Bægt paa vor hele Samsunds-
 udvikling, at det ikke skulde undre mig, hvis man
 vedbliver fremdeles at bevilge dem som hidtil,
 om da den større Del af Befolkningen maa synke
 under den kolossale Bægt. Dette er saa meget
 sørgeligere, som jeg er aldeles ude af Stand til
 at se, at man i Krig eller Fred kan tænke sig at
 opnaa Fordele, der svare til Byrden. Var det
 Tilfældet, kunde jeg forstaa det, og saa skulde jeg
 være den Sidste til at negte, hvad man kunde
 gaa ind paa uden at bebyrde Befolkningen i alt
 for høi Grad. Det være ligeledes Svar paa det
 Skiftord, der ikke sjældent kommer frem, at, naar
 man ikke kan godkjende disse Bevillinger, saa er
 man Afvæbningsmænd, og vil aldeles ingen Arme
 have. Jeg er vis paa, at intet Menneſte tænker
 derpaa, sølgelig heller ikke jeg. Jeg indser meget
 godt, at det ikke vil lykkes. Men naar man skal
 have en Arme for Danmark med dets knap 2
 Millioner Indvaanere og med Udsigt til, at den
 kan nytte og udrette Noget overfor andre Mag-
 ter, synes det mig ret anstændigt og antageligt,
 naar der anvendes en halv Snes Millioner Kr.
 derpaa. Tænker jeg mig, da 10 Millioner Kr.
 af dem, vi nu give ud til Hærvæsenet, anvende
 paa andre Omraader af vort Folkeliiv, paa for-
 skjellige Ørene af Statsliiv, hvilken umaadelig
 Nytte og hvilke Goder ville vi da ikke kunne faae?
 Naar man kunde komme dertil og være saa hel-
 dige at have den ærede Ordfører i Spidsen for
 Forslag af den Art, saa skulde jeg følge ham.
 Det skulde glæde mig; men desværre, jeg frygter,
 at det har lange Udsigter. Disse Bemærkninger
 er jeg foranlediget til at gjøre ved den endelige
 Vedtagelse af denne Finantslov, den interessan-
 teste, havde jeg nær sagt, jeg har været med til
 at votere i de nogle og tyve Aar, jeg har havt
 Plads her.

Summeluhr: Jeg har begjæret Ordet
 ikke for at omtale de enkelte Poster, men for at

motivere min Afstemning ved Finantslovens ende-
 lige Vedtagelse, Slutningsafstemningen. Naar
 jeg skal gaa med til at stemme for Finantsloven,
 som jeg nok tror, at jeg gjør, er det ikke, fordi
 jeg godtkjender den i dens Helhed. Langt fra! Jeg
 skal særlig fremdrage to Punkter, den saa vel be-
 kjendte Bevilling til Kanonerne og Dyrtidstillaget.
 Hvad angaar de førstnævnte, skal jeg ikke nær-
 mere gaa ind paa at omtale dem; thi det er gjort
 saa fylbtigt for og imod, at det vilde være Tids-
 spilde at komme nærmere ind derpaa. Hvad an-
 gaar det sidstnævnte, kan jeg ikke Andet end sige
 et lille Ord dertil. Jeg kan ikke forstaa, at der
 kan være Tale om Dyrtidstillæg; jeg kan ikke
 faae det ind i mit tydste Hoved. . . .

Formanden (Krabbe): Tillad mig at
 gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det
 af Enkelthederne kun er dem, der vedrøre Marine-
 ministeriet, som ligger for. Finantslovsforslaget som
 Helhed ligger for; men Enkeltheder udenfor Ma-
 rineministeriet ere ikke for.

Summeluhr: Men maaste kan det tillæ-
 des senere idag at omtale Dyrtidstillaget? (Se me-
 mer: Nei!) Jeg skal da kun sige, at, naar jeg
 stemmer for Finantsloven, er det ikke dermed Me-
 ning, at jeg billiger de Punkter, jeg har om-
 talt; men paa Grund af den nuværende Situation
 og paa Grund af det Stadium, hvorpaa vi staa,
 vil jeg ikke gaa med til det Skridt at stemme
 imod Finantsloven.

Alberti: Jeg kan ikke tilbageholde en Be-
 mærkning med Hensyn til et af Endringsforsla-
 gene under Marineministeriets ekstraordinære Ud-
 gifter, nemlig Forslaget under Nr. 75 angaa-
 ende et Dampskib til Hans Majestæt Kongens
 Brug. Naar der nu udsendes efter Ministerens
 Forslag 112,000 Kr., som ellers skulde have
 været anvendte dertil, kan jeg ikke se rettere, end
 at det er en Sum, for hvilken der bliver bygget
 iaar, i dette Finantsaar, vi nu votere om, men
 hvis Betaling udsættes til et efterfølgende Aar.
 Jeg tror, at denne Postings- eller Betalings-
 maade er usædvanlig og bør være usædvanlig.
 Det er et af de Punkter, som Finantsudvalget
 efter min Mening burde have nærmere ophlyst Sam-
 menhængen med, da dette Forslag er tiltraadt af
 Udvalget. Jeg finder ingen anden Motivering af
 det, end at det skal staa i Byggekontrakten med
 Buermeister, at Betalingen kan udsættes et Aar,
 nemlig til Finantsaaret 1880—81. Men det er
 dog ikke passende saaledes at gjøre Gjæld hos
 private Interessentskaber, og jeg er overbevist
 om, at den ikke stemmer med den sædvanlige
 Fremgangsmaade. Tænker man sig denne Udred-
 ningsmaade iværksat, saa vil der jo komme til
 at ligge efterhaanden Millioner som Betaling for,
 hvad der bliver udført i det ene Finantsaar, ind